

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214324
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712214324.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Blaženy Stašíkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/49/2012-101 zo dňa 5. decembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil voči odporcovi podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Okresný súd po oboznámení sa s obsahom listín založených v spise a obsahom spisu sp. zn. 17Er/5878/2010 zistil, že dňa 26.11.2010 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Uznesením zo dňa 07.12.2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Proti označenému uzneseniu navrhovateľ odvolanie nepodal, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2011. Na základe týchto zistení dospel k záveru, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie konal v exekučnej veci riadne a bez prieťahov. Nemal teda preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorého odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech vo veci, právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich nevyčísľil a z obsahu spisu žiadne trovy odporcu nevyplýnuli.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označeným dôvodom. Okresný súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ s poukazom na ust. § 15 O. s. p. ďalej v dôvodoch odvolania uviedol, že v texte návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tomto smere poukázal na názor v právne a skutkovo zhodnej veci vyslovený Krajským súdom v Trnave, napr. v rozhodnutí zo dňa 17.10.2012, sp. zn. 11NcC/46/2012, v ktorej boli vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Dunajská Streda a vec navrhovateľa bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj z dôvodu, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podal odvolanie, pričom v čase podania odvolania nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Okresný súd sa i nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. V žiadosti pritom zdôraznil, že navrhovateľ trvá na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Tiež namietal, že k tvrdeniam odporcu nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Ako žalujúca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Ak v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, bolo porušené právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. V odôvodnení napadnutého rozsudku nebolo vysvetlené, prečo súd nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Pritom sám okresný súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase. Rozhodnutie okresného súdu je aj vnútorne rozporné. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. V dôvodoch odvolania tiež uviedol argumenty, ktorými preukazoval existenciu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietku navrhovateľa, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 05.12.2013, keď právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie dňa 15.11.2013. Spolu s predvolaním mu bolo doručené i vyjadrenie odporcu. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu síce mailovým

podaním zo dňa 28.11.2013 požiadal o zrušenie pojednávania (z dôvodu, že objektívna námietka porušenia nestrannosti súdu, ktorú uviedol v návrhu na začatie konania, je dôvodná), okresný súd sa s touto žiadosťou náležite vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd zároveň v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 03.04.2013 č. k. 5Co/140/2013-37, keď v odôvodnení označeného uznesenia poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ sám v konaní uviedol, že námietku zaujatosti nevzniesol a ani nevznáša. Na základe uvedeného zistenia preto ani nemal dôvod rozhodovať o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie. S odkazom na vyššie označené uznesenie Krajského súdu v Žiline neobstojí potom námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazom a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie vecí v neprítomnosti navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil), sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Zo spisového materiálu jednak vyplýva, že vyjadrenie odporcu k návrhu vo veci samej bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa riadne doručené a tiež vyplýva, že okresný súd svoje rozhodnutie založil nie na tvrdeniach uvádzaných odporcom, ale na skutočnostiach zistených z exekučného spisu. Námietka navrhovateľa, že meritórne rozhodnutie okresného súdu neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, je nepravdivá, nakoľko z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 05.12.2013, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej, nevyplýva navrhovateľom tvrdená skutočnosť. Okresný súd na označenom pojednávaní nerozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania. Navyše zo spisového materiálu ani nevyplýva, že by navrhovateľ v prejednávanej veci podal návrh na prerušenie konania. Nakoniec neobstojí ani odvolacia námietka navrhovateľa, že okresný súd sám zistil, že o návrhu (navrhovateľ mal zrejme na mysli o žiadosti na udelenie poverenia) nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase, resp. že okresný súd sám zistil porušenie práva. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nepochybné, že okresný súd založil svoje rozhodnutie na tom, že exekučný súd konal v exekučnej veci riadne a bez prieťahov, nakoľko o žiadosti súdneho exekútora, ktorá bola doručená dňa 26.11.2010, rozhodol už dňa 07.12.2010.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a zároveň s prihliadnutím na skutočnosť, že odvolacie námietky neboli podané proti výroku o trovách konania, eventuálne odporca proti tomuto výroku odvolanie nepodal, napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.